

למעבד יתר מפל בני עולם. אתה רבי יהודה ונשקייה,
אמר ליה וכל הא ידעת (והיר) ואת משתדל בסחרתא
ומנה חי עולם. אמר ליה דתוה דחיקא לי שעתא, ואית
לי תריין בגין וקויימין כל יומא בבי רב ואני אשתקלנא
על מזוניהו ולמייב לון אגר למורייהו בגין דישתקלון
באורייתא.

פתח ואמר, (מלכים א ב) ושלמה ישב על כסא דוד אביו
ותפונ מלכותו מأد. מי שבחא דא. אלא דאתקין
אבן שתיה ושוי עלה קדש הקדשים וכדין ותפונ מלכותו
מأد. וכתיב, (בראשית ט) וראיתיה לזכור ברית עולם. דהא
קדשא בריך הוא תיאובתא דיליה בה תדר, ומאן דלא
אתחזי בה לא עיל קמי מאיריה. ועל דא כתיב וראיתיה
לזכור ברית עולם.

וראיתיה. מי וראיתיה, רוז הוא כמה דעת אמר
(יחזקאל ט) והתויתת תיו על מצחות וגוו.
לאתזאה עלייהו. ואיבא דעתמי דא רשיימו דעת
קדישא די בברא.

אמר רבי יהודה ודאי כלל הוא. (ד"א ה"כ) אבל האי
קשה דעתזוי בעולם ברוז עליה קיימה. וכד
יפكون ישראל מן גלויה זמיןא האי קשת לאתקשתא
בגונוי בכלה דא דעתקشتא לבעה. אמר ליה ההוא

יְהִיא כֵּד אָמַר לֵי אֲבָא כֵּד הָהָה מִסְתַּלְקָמָעַלְמָא (אמור לי)
לֹא תַּצְפֵּי לְרַגְלֵי דְמַשְׁיחָא עַד דִּתְחֹזֵי הָאֵיקָשָׁת בַּעֲלָמָא
(ד"א לג בעננאות מתקשטא בגווני בהירין ויתבהיר לעלמא).
וכדרין צפי ליה למשית.

מןין, דברתיב וראיתיה לזכור ברית עולם. והשתתא
דאתחזיא בגווני חשובין מתחזיא לדוכרנא (זהיא
לזבור) שלא ייתמי מבול. אבל בההיא זמנה אתחזיא
בגווני נהירין ומתקשṭא בתקונא ככליה דמתקשṭא
לבעלה וכדיין לזכור ברית עולם וידבר קודשא בריך הויא
להאי ברית דאייהו בגלותא ויקים לה מעפרא הדא הויא
דברתיב, (חוושע ג) ובקשו את יי אליהיהם ואת דוד מלכם.
ובכתיב, (ירמיה ל) ועבדו את יי אליהיהם ואת דוד מלכם
אשר אקים להם, אשר אקים מעפר כמא דאת אמר,
(עמוס ט) אקים את ספת דוד ההפולת. ועל דא וראיתיה
לזכור ברית עולם ולאקמא לה מעפרא.

ואמר הци אבא דבגין כה אדכר באורייתא פורקנא
דיישראאל ודכורנא דיליה. וזה הוא דברתיב, (ישעה
ט) אשר בשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ בן
בשבעתי מקצוף עלייך ומגער בה:

ויהיו בני נח היוצאים מן התבנה. רבי אלעזר אמר כיון
דברתיב ויהיו בני נח. אמר אמי היוצאים מן

התבהה. וכי בניין אחרגין היו ליה שלא נפקי מן תיבותא. אמר ליה רבי אבא אין. דהא לבער או לידו בינוי בניין. דכתיב ואלה תולדות שם וגו'. ואנו לא נפקי מgeo תיבותא. ובגין כך כתיב היוצאים מן התיבה שם הם ייפת.

רבי שמעון אמר אילו היו נא שכיח בעלמא כד יהיב קידשא בריך הוא ספרא דחנוך בעלמא וספרא דאדם, אתקיינה שלא ישתחוו ביני אנשא, בגין שלא חישו כל חכם לאסתכלא בהו וטענו במלין אחרגין לאפקא מרשו עלאה לרשו אחרא. והשתא הא חכימי עלמא ידען מלין וסתמין לון ומתקפי בפוקה דמאיריהן.

והאי קרא אשכחנא ברוזא דרזין. (תוטפתא) כד אתעד חדוה לכל חדוון טמירא סתימה סבתא דסבתין אגהיר מגיה בהיר דקיק. חדוה לכל חדוון בהיר לימינה בשוח רבות עלאה. ונהייר לשמאלא בחדווה דחمرا טב, בהיר לאמצעתא בחדרוה (ד"א דארגוּנוֹנָא) בתרעין סטרין. רוח אתעד ורוח סלקא ואתיהיב ברוחא.

דבקון דא בדא. תלת עאלין בתלת. מגו תלת נפקא חד ברית דדבקא בברית. אתעברת רוח דסלקא, מתעברת מגיה. כד אתיהיב בתרעין סטרין אתדבקו

רוֹחָא בְּרוֹחָא (דף עג ע"א) וּמִתְעַבֵּרְן מִתְלַת בְּנֵין. וּנְחָ וִתְיַבֵּה
בְּפֶקֶד מִבְּיִהוּ תְּלַתָּא, בְּגֻוְנָא דְתַלְתָּא (דְלַתְמָה) עַלְאַיִן,
וְאַלְיִן אֲנוֹן דְנַפְקֶה מְגֹו תִּיבּוֹתָא שֶׁם וְחַם וִיפְתָה. שֶׁם
דְּבָסְטָר יְמִינָא, חַם דְּבָסְטָר שְׁמָאַלָּא. יִפְתָה אַרְגּוּנוֹנָא
דְּכָלִיל לֹזָן.

וְחַם הוּא אָבִי כְּנָעָן. זַהֲמָא דְדַהָּבָא תְּחוֹת קָסְטִיפִּין.
אֲתַעֲרוֹתָא דְרוֹחָא מִסְאָבָא דְנַחַשׁ קָדְמָה. וּבָגִין כֵּה
רְשִׁים וְאָמֵר, וְחַם הוּא אָבִי כְּנָעָן. דְאִיתִי לוֹוטִין עַל
עַלְמָא. הַהְוָא כְּנָעָן דְאַתְלַטִּיא. הַהְוָא כְּנָעָן דְאַחֲשִׁיךְ
אַנְפֵי בְּרִיּוֹן.

וּבָגִין כֵּה (כָּלָהוּ) לֹא נַפְיקָמְגֹו פְּלַלָּא דְכָלָהוּ אֶלָּא דָא
דְכַתִּיב וְחַם הוּא אָבִי כְּנָעָן. הַהְוָא דְאַחֲשִׁיךְ
עַלְמָא, וְלֹא כְתִיב בְּכָלָלָא דָא וִישְׁם הוּא אָבִי כֵּה אוֹ יִפְתָה
הַוָּא אָבִי כֵּה, אֶלָּא מִיד קָפֵץ וְאָמֵר וְחַם הוּא אָבִי כְּנָעָן
וְדָאי.

וְעַל דָּא כֵּה אַתָּא אַבְרָהָם מַה כְתִיב (בראשית יב) וַיַּעֲבֹר
אַבְרָם בְּאָרֶץ. דַעַד לֹא הָוֵה קִיּוֹמָא דְאַבְהָן וְלֹא אַתָּה
וְרֹעָא דִיְשָׂרָאֵל בְּעַלְמָא, דִיְפּוֹק שְׁמָא דָא וַיַּעֲוֹל שְׁמָא
עַלְאָה קָדִישָׁא. כֵּד הָוֵה וּפְאַיִן יִשְׂרָאֵל אַקְרֵי אַרְעָא עַל
שְׁמָא דָא אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. כֵּד לֹא זָכוּ אַקְרֵי אַרְעָא עַל שְׁמָא
אַחֲרָא, אָרֶץ כְּנָעָן.

וְעַל דֹא בְתִיב, (בראשית ט) וַיֹאמֶר אָרוֹר כִּנְעֵן עָבֵד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאָחִיו. דֹא הַיְהָ אִיתִי לוֹטִין עַל עַלְמָא. וּבְנָחָשׁ מָה בְתִיב, (בראשית ג) אָרוֹר אַתָּה מִפְלַת הַבָּהָמָה. הַיְינָנוּ דְבְתִיב עָבֵד עֲבָדִים. וְעַל דֹא בְתִיב שֵם חַם וַיִּפְתַּח. תִּלְתַּת אַלְיָן בְּנֵי נְחָה הַיּוֹצָאים מִן הַתִּיבָה כְּדָקָא מְרִיבָן:

שֶׁלְשָׁה אַלְהָ בְּנֵי נְחָה. קִיּוֹמָא דְכָל עַלְמָא, קִיּוֹמָא דְרֹזָא עַלְאָה. וּמְאַלְהָ נְפִצָּה כָל הָאָרֶץ. הַיְינָנוּ רֹזָא (ד"א) דְתִלְתַּת גּוֹבִינָן עַלְאַיָן. דְכָד הַהוּא נְהָר דְנָגִיד וְנְפִיק אַשְׁקָי לְגַנְתָּא בְּחִילָא דְתִלְתַּת אַלְיָן עַלְאַיָן. וּמְתַמֵּן אַתְפְּרָשָׁן גּוֹבִינָן דְלַתְתָּא כָל חַד וְחַד כְלִיל בְּחַבְרִיה, לְאַחֲזָה דִיקָרָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְפְּשָׁט לְעִילָא וְתִתְא, וְאַיְהָ חַד בְּעַלְאִי וְתִתְא.

אָמֵר רַבִי אַל עַזְר תִּלְתַּת גּוֹבִינָן אַלְיָן בְּכָל אַנוּן דְאַתִּינָן מִסְטָר דְקֹדְשָׁה, וּמְחִיזָו דְתִלְתַּת גּוֹבִינָן אַלְיָן מַתְפְּרָשָׁן לְכָל אַנוּן דְאַתִּינָן מִסְטָרָא דְרוֹחָא אַחֲרָא. וְכָד תִּסְתְּפֵל בְּרֹזָא דְדָרְגִין תְּשִׁבָּה הַיְד מַתְפְּרָשָׁן גּוֹבִינָן לְכָל אַנוּן סְטְרִין עַד דְעִילְיָלוּן לְתִתְא בְּרֹזָא דְאַנוּן שְׁבָעָה וּעָשָׂרִין צְפּוּרִין (סְטְרִין) דְדִשְׁיִי דְחִפְּיִין לְתִהְוָמִי.

וְכֹלֶא יְדִיעָא לְחַכִּימִין עַלְיּוֹגִינָן. זֹפָה חַוְלָקָהָן דְצִדְיקִיא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְרָעִי בִּיקְרִיהָן וְגַלִּי לוֹן סְטְרִין עַלְאַיָן דְחַכְמָתָא, עַלְיִיהִו בְתִיב, (תְּהִלִּים כ)

סּוֹד יְיִירָאִי וּבְרִיתוֹ לְהֻודִים.

פתח רבי אלעזר ואמיר (ישעה כה) יי' אלהי אתה אַרְוֹמָמֶךָ אודה שמה כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן. כמה אית לון לבני נשא לאסתפלא בקרא דקדשה בריך הוא ולשבחא ליקריה. בגין הכל מאן דידע לשבחא למאיריה בדקא יאות, קודשא בריך הוא עביד ליה רעوتיה. ולא עוד אלא דאסגי ברכאנ לעילא ותתא.

ועל דא מאן דידע לשבחא ליה למאיריה וליחדא שמייה, חביב הוא לעילא וחייב לחתא וקדשה בריך הוא משבח בית (נ"א בקריה), ועליה כתיב, (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתחפר: ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. רבי יהונתן ורבי יוסי. חד אמר מגן עדן (אטרכבת) אתחרכת ונציב לה הכא. וחד אמר בארא הות ועקר לה ושתל לה, ובההוא יומא עבדת איבין וניצת לבין ועבבים והוה סheit לה ושתית מן חמרא ורווי.

רבי שמעון אמר רוז דחכמתא איהו הכא בהאי קרא. **כד בעא נח לבודק בההוא חובה** בדק אדם הראשון. לאו לאתדקא בית, אלא למנדע ולאתקנא עלמא ולא יכילה. שחת עגבים לבודק בההוא כרם. פיוון דמתא להאי, (נ"א כדין) וישבר ויתגלו. ולא היה ליה

חילא למייקם. ובגין כה ויתגלו גלי פרצה דעלמא דהוה סתיים. בתוך אהלה כתיב בה"א. ועל דא כתיב ואל תקרב אל פתח ביתה. בתוך (דף עג ע"ב) אהלה דההוא כרם. בגונא דא בני אהרן התגינן שתויי יין הו. וכי מאן יהיב לון חمرا ביהוא אטר למشت. אי סלקא דעתך דאנון חציפין הו דרוו חمرا. לאו הבי, אלא ודאי מההוא חمرا רוו כתיב, (ויקרא י) ויקריבו לפני יי אש זרה. כתיב הכא אש זרה וכתיב התם (משלי ז) לשمرך מאשה זרה וכלא חד מלחה.

ובן בגונא דא וישת מן היין ויישבר ויתגלו. ועל דא אתער חם אבי בגען כמה דאטמר ואתייהיב אטר לבגען לשלאה, ומאי דהוה הדין צדיק ברוזא דברית סרסו. ותניא דאעבר מיגיה היהוא קיומה.

ובגין כה אמר אror דהא לווטין אתערו בקדמיתא על ידיה בעלמא. (ועל דא ויאמר אror בגען דהא לווטין ייתון על עלמא בקדמיתא). עבד עבדים יהיה כמה דאת אמר אror אתה מפל הבמה וגנו. כלל יתתקן לזמנא דאתி והוא לא יתתקן. וכלא יפקון לחירז והוא לא יפוק. ורוא איה לאנון דידי עי ארחי ושבילי דאוריתא.

פתח ואמר (תהלים נא) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגיד תמיד. כמה אית לון לבני נשא לאסתمرا

מחוביהו מקמי קודשא ברייך הווא. דהא לבעתך דחטא בר בש רשים הווא חובייה לעילא ולא אטמתק בר בתוקפא דתיבתא סגיא. פמא דאת אמר, (ירמיה ב) כי אם תכPsi בנטור ותרבי לך בורות נכתם עונך לפני.

תא חזוי, פיוון דחוב בר בש קמי קודשא ברייך הווא זמנה חדא עbid רשמי. וכד חב ביה זמנה תנינא אתתקפ ההוא רשמי יתיר. חב ביה זמנה תליתאה אתפסת ההוא בתמא מפטרא דא לסתרא דא, כדין כתיב נכתם עונך לפני.

תא חזוי, דוד מלכא פיוון דחוב קמי קודשא ברייך הווא על עסקא דבת שבע, חשיב דההויא חובה אטרשים עלייה לעלמיין. מה כתיב, (שמואל ב יט) גם יי' העביר חטאך לא תמות. (קודשא ברייך הווא) עבר ההוא رسمي מקמייה.

אמר ליה רבבי אבא והא תנינן דבת שבע דיליה דדוד מלכא הות מן יומא דאתברי עולם, אמאי יהבה קודשא ברייך הווא לאוריה החתי מן קדמת דנא. אמר ליה הבי אורחוי דקודשא ברייך הווא אף על גב דאתתא אזמיןיא ליה לבר בש למתו דיליה, אקדים אחרא ונסיב לה עד דמתא זמגיה דהאי. פיוון דמתא זמגיה, אטדחייא האי דנסיב לה מקמי היא אחרא דאתי לבעתך ואסתלק מעולם. וקשי קמייה קודשא ברייך הווא לאעברא ליה מעולם עד לא מטי זמגיה מקמי היא אחרא.

וְרֹא דְבַת שֶׁבַע דָאֲתִיְהִיבָת לְאוֹרִיה הַחַתִי (בראשית) בקדמיתה, פוק וDOIOT ותשבח. אמא אתייבת ארעה קדיישא לכגען עד לא ייתון ישראאל. ותשבח מלחה דא. וכלה רוא חדא איהו ומלה חדא.

טא חזי, דוד אף על גב דאודי על חובייה ותב בתויובתא, לא אעדין לביה ורעותיה מאנון חוביין דחוב, וממה היא חובה דבת שבע, בגין דדחיל עלייהו תדיר דילמא גרים חד מניניו ויקטרג עלייה בשעתא דספנה. בגין כך לא אנשי לוז מגיה ומרועיתיה.

דבר אחר כי פשען אני אדע כלחו דרגין דתליין בהו חובי בני נשא אני אדע. וחטאתי נגיד תמיד דא פגימו דסירה דלא נפקא מסאיותא עד דאתא שלמה ואתגרית באשלמותא. וכדין אתבsem עלמא ויתיבו ישראל לרחצן דכתיב, (מלכים א ח) ווישב יהודה וישראל לבטה איש תחת גפנו ותחת תאנתו. ועם כל דא וחטאתי בגדי תמיד. ולא אתפסק מעולם. עד דיבית מלכא משיחא לזמנא דאתי כמה דאתמר (זכריה יא) ואת רווח הטומאה אעביר מן הארץ:

הוא היה גיבור ציד לפני יי על בן יאמר בגמרוד גיבור ציד לפני יי. טא חזי, הוא היה גבר תקיף. לבושו דאדם הראשון היה לביש והוה ידע למיד צידה דברייתה בהו.

אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר גַּמְרוֹד הוּא מִפְתֵּח לְבָרִיתָא לְמִיחָךְ
בְּתַר פּוֹלְחָן דְּעֲבוֹדָה זְרָה וְהָוֶה שְׁלִיט בְּאָנוֹן
לְבּוֹשִׁין וְגִצָּחָן בְּנֵי עַלְמָא וְהָוֶה אָמֶר דָּאִיהָו שְׁלִיטָא
בְּעַלְמָא וְפְּלַחַין לֵיהֶ בְּנֵי נְשָׂא. וְאַמְּאִי אַקְרֵי שְׁמִימָה גַּמְרוֹד
דְּמֶרֶד בְּמַלְפָא עַלְאָה דְּלַעַילָּא דְּמֶרֶד בְּעַלְאָי וְמֶרֶד
בְּתַתְּאָי.

בְּאָנוֹן (דף ע"א) **לְבּוֹשִׁין שְׁלִיט עַל כָּל (ד"א שָׁאָר) בְּנֵי**
עַלְמָא וּמֶלֶךְ בְּהָו וְמֶרֶד בְּמַאְרִיה וְאָמֶר דָּאִיהָו
שְׁלִיטָא דְּעַלְמָא וְהָוֶה מִפְתֵּח לְבָרִיתָא אַבְתָּרִיה עַד דְּמִשְׁךְ
בְּנֵי נְשָׂא לְמִיפְּקָדָה מִבְּתַר פּוֹלְחָןָא דְּמַאְרֵי עַלְמָא. אָמֶר רַבִּי
שְׁמֻעוֹן בְּאַיְלָין לְבּוֹשִׁין יָדָעִי בְּהָו חַבְרִיאָא רֹזָא עַלְאָה:
מִתְּגִינִּיתִין. וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׁפָה אַחֲת וְדָבָרים אַחֲדים.
רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתַח (מלכים א) וְהַבִּית בְּהַבְּנוֹתָו
אֶבֶן שְׁלִמָּה מִסְעָנְבָּנָה וּמִקְבּוֹת וְהַגְּרוֹן כָּל כָּלִי בְּרֹזֶל לֹא
בְּשָׁמָע בְּבִית בְּהַבְּנוֹתָו. (האי קָרָא אֵית לְאַסְתְּבָלָא בְּיהָ), וְהַבִּית
בְּהַבְּנוֹתָו. וְכִי לֹא הָוֶה בְּנֵי לֵיהֶ שְׁלָמָה וּכְלָהוּ אָוּמְגִין דְּהָוֶה
תִּמְןָן, מָהוּ בְּהַבְּנוֹתָו.

אַלְאָכְךָ הָוָא כְּמָה דְּכַתִּיב, (שמות ס) **מִקְשָׁה תִּיעַשָּׂה**
הַמְנוֹרָה. אִם הִיא מִקְשָׁה מָהוּ תִּיעַשָּׂה. אַלְאָוְדָאי
כָּל בָּאת וְגִיסָּא אַתְּעַבֵּיד אִיהָו מְגַרְמִיהָ. כִּיוֹן דְּשָׂרָאן
לְמַעַבְדָּע עַבְדִּתָּא אָוְלִיף לְאוּמְגִין לְמַעַבְדָּבָה מָה דְּלָא הָוֶה
יָדָעִין מִקְדָּמָת דָּנָא.

מאי טעם בגין דברכתא דקדושא בריך הוא שרא על ידיהו, ועל דא כתיב בהבנותו איהו אתبني מגריםיה, דהוא אוילפא אוילפּו לאמני הייך שראן למיעבד, ולא אסתלק מעינייהו רשמי דההוא עבידתא ממש ומסתכלאן ביה ועבדי עד דאתبني כל ביתא. אבן שלמהensus ממע גבנה. שלמה כתיב חסר יו"ד אבן שלמה ודא.ensus ממע דאנטיל ואותיא ושריא עליהו ואתעביד עבידתא (פסע דאנטיל ועבד עבידתא),ensus ממע דאנטיל יון למיעבד דלא מדעתיהו. כתיב הכאensus ממע וכתיב הtam (במדבר י) ולםמע את המחות. ומקבות והגרון כל כלי ברזל לא נשמע. בגין דשמיר בעז פלא ולא אשטע מלה, דלא אצטרכו לשאר מאגין למיעבד. וכלא באת וניסא היה.

אמר רבי שמעון כמה חביבין אנו מלוי דאוריתא. זפה חילקה מאן דאטעך בהו וידע למיהך (ביה) בארא קשות. והבית בהבנותו. כד סלקא ברעותא דקדושא בריך הוא למיעבד יקרא ליקריה, סלקא מגו מחשה רועטה לאטפשטה, ואטאפשטה מאתר דאייה מהשבה סתיימה דלא אתידע.

עד ואתפשטה ושריא לבי גרון אחר דאייהו נבייע תדייר ברוז דאייהו רווח חיים. וכדין כד אתפשטה

ההיא מִחְשָׁבָה וִשְׁרֵיָא בָּאָתָר דָא, אֲקָרֵי הַהִיא מִחְשָׁבָה
אֱלֹהִים חַיִים. דְכַתִּיב, (ירמיה י) הַנָּא אֱלֹהִים חַיִם.
עוֹד בַּעַא לְאַתְּפִשְׁטָא וְלְאַתְּגַלְיָא מַתָּמָן בְּפִקוֹד אֲשֶׁר
וּרוּחָה וּמִי"א בְּלִילָן כְּחַדָּא, וּנְפֻקָּד יַעֲקֹב גָּבָר שְׁלִים
וְאֵיהָ קֹול חַד דְגַפִּיק וְאַשְׁתְּמָעַ. מְהֻכָּא מִחְשָׁבָה דְתֹהָה
סְתִימָא בְּחַשָּׁאי אַשְׁתְּמָעַ לְאַתְּגַלְיָא.

עוֹד אַתְּפִשְׁטָת הָאֵי מִחְשָׁבָה לְאַתְּגַלְיָא. וּבְטָשׁ הָאֵי קֹול
וְאֲקִישׁ בְּשִׁפְוֹן, וּכְדִין נְפֻקָּא דְבוּר, דְאֲשֶׁלים כֹּלָא,
וְגַלִּי כֹּלָא. אַשְׁתְּמָעַ דְכֹלָא אֵיהָ הַהִיא מִחְשָׁבָה סְתִימָא
דְתֹהָת לְגֹו וּכֹלָא חַד.

כִּיוֹן דְמַטָּא אַתְּפִשְׁטוֹתָא דָא וְאַתְּעַבֵּיד דְבוּר בְּתִקְיָפָא
דְהַהְוָא קְלָא, כְּדִין וְהַבִּית בְּהַבְּנוֹתָו. בְּאֵשֶׁר נְבָנָה
לֹא כְּתִיב אֶלָּא בְּהַבְּנוֹתָו בְּכָל זְמָנָא וּזְמָנָא. אֶבֶן שְׁלָמָה
כִּמְהָה דְאַתְּמָר. וּכְתִיב, (שיר השירים ג) בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה לוֹ אַמוֹ.
מִסְעַ דְנְפֻקָּא מַלְגֹו וִשְׁרֵיָא וְגַטִּיל לְבָר, נְפֻקָּא מַלְעִילָא
וִשְׁרֵיָא וְגַטִּיל לְתַתָּא. וּמִקְבּוֹת וְהַגְּרוֹן כָּל כְּלֵי
בְּרֹזֶל. אֶלְיָין שָׁאָר דְרָגֵין תַּתְאֵין דְכָלָהו תַּלְיָין בֵּיה וְלֹא
אַשְׁתְּמָעַ וְלֹא אַתְּקַבְּלָן לְגֹו כִּד אֵיהָ סְלִקָּא לְאַתְּאַחֲדָא
לְעִילָא וְלִינְקָא מַתָּמָן. וְדָא הַנָּא בְּהַבְּנוֹתָו. וּכְדִין כִּד אֵיהָ
יַנְקָא, כְּלָהו קִיְמִי בְּחַדּוֹתָא וְיַנְקִין וְאַתְּמָלִין בְּרָכָא.
וּכְדִין קִיְמָין עַלְמִין כְּלָהו בְּרֹזָא חָדָא בִּיחִזְקָא חַד, וְלֹא

תוֹי בָּהוּ בְּכַלְהוּ עַלְמִין פִּירְוִדָּא. לְבַתֵּר דְּגַטְלִי חֻלְקָהוֹן כֹּל
חד וֶחָד כְּלָהוּ מַתְפְשָׁטָן וּמַתְפְרָשָׁן לְסִטְרִיהוּ לְמַה
דְּאַתְמָבָן.

תֵּא חָזֵי, וַיְהִי כֹּל הָאָרֶץ שָׁפָה אַחַת וְגוּ' (דף ע"ב) לְבַתֵּר
מַה כִּתְבֵּב וַיְהִי בְּגַסְעָם מִקְדָּם. מִהְהוּא קָדְמָה
דְּעַלְמָא. וַיַּמְצָאוּ בְּקָעָה בָּאָרֶץ שְׁגַעַר. דְּהָא מִתְמָן
מַתְפְּרָשָׁן לְכָל אָנוֹן סְטְרִיאָן, וְאֵיתָו רִישׁ מֶלֶכָו לְאַתְבְּדָרָא.
וְאֵי תִּמְאָה אָבִתְבִּיב (בראשית ב) וְגַהָר יוֹצָא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת
אֶת הָגֵן וּמִשְׁם יִפְרֹד. וְדָאֵי הַכִּי הָיוּ דְּכִינּוֹן דְּגַטְלִי
מִתְמָן תּוֹי פִּירְוִדָּא, וְכֵד אָנוֹן בְּגַנִּישָׁין תִּמְןָן לִינְקָה לְאֵי
תוֹי פִּירְוִדָּא. וְכֵד נְטָלִין תּוֹי פִּירְוִדָּא, דְּכִתְבֵּב וַיְהִי בְּגַסְעָם
מִקְדָּם וַיַּמְצָאוּ בְּקָעָה כִּמְהָ דְּאַתְמָר.

וַיְהִי כֹּל הָאָרֶץ שָׁפָה אַחַת וְדָבָרִים אַחֲדִים דְּהָא כִּדְין
עַלְמָא בִּיסּוֹדָא וּעַקְרָא וּשְׂרָשָׁא חֲדָא וּמִהִימְנוֹתָא
חֲדָא בֵּיהֶ בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ. מַה כִּתְבֵּב וַיְהִי בְּגַסְעָם
מִקְדָּם מִקְדָּמָה עַקְרָא דְּעַלְמָא מִהִימְנוֹתָא דְּכָלָא.
וַיַּמְצָאוּ בְּקָעָה. מִצְיָאָה אַשְׁכָּחוּ וְגַפְקָנוּ בָּה מִתְחֽוֹת
מִהִימְנוֹתָא עַלְאָה (וַיַּמְצָאוּ).

תֵּא חָזֵי, גַּמְרוֹד מַה כִּתְבֵּב בֵּיהֶ וְתֵהַי רְאִשִּׁית מִמְלְכָתוֹ
בָּבָל. דְּהָא מִתְמָן נְטָל לְאַתְאַחֲדָא בְּרִשּׁוֹ אַחֲרָא.
וְהַכָּא וַיַּמְצָאוּ בְּקָעָה בָּאָרֶץ שְׁגַעַר מִתְמָן נְטָלוּ בְּלִבְיָהוּ
לְאַפְקָא מִרְשָׁוֹתָא עַלְאָה לְרִשּׁוֹ אַחֲרָא:

סתרי תורה

(דף ע"ד ע"ב):

קומטורא דהרא ממלין
בלשון הקדש דמלacci השרת
אשתחווין ביה ולא הו
ממלין בלישן אחרא. בגין
כך כתיב ועתה לא יבצרא מהם
וגו'. דאלמי משתען בלישן
אחרא דמלacci עלאי לא הו
אשתחווין ביה, גרע חשיבו
данון חשבון למעבד. בגין
דועבדא דשדין לאו איהו
אלא ברגעה חדא להזו בני
אנשא ולא יתר.

ודברים אחדים. דהו ידען
דרגין עלאין כל חד וחד על
בוריה ולא אתחלף להז
דרגא ובגין כך כתיב ודברים
אחדים. ובגין כך אתייעטו
בעיטה בישא עיטה דחכמתא
דכתיב הבה נבנה לנו עיר
ומונדל. כלל ברוז דחכמתא
הוא, ובעו לאתקפה באירוע
סטרה אחרא ולמפלח פולחנא
דייליה. בגין דהו ידען דהא
כל דיבינו בישן מתפנו נחתין
לעלמין. ובעין לדחוויי דרגא
דקדשה.

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
ומונדל וראשו
בשמות ונעשה לנו שם. רבי
חייא פתח (ישעה נז) והרשעים
כימ גירוש וגוי. וכי אית ים
גירוש. אין, כד ימא נפקא
מתוקניה ואזיל (בלא הבלא)
בלא חבלא, כדין גירוש
ואתරך מאטירה, פמאן
דרוי חمرا ולא יתיב על
ביריה וסלקה ונחתא. Mai
טעמא בגין כי השקט לא
יוכל, ויגרשו מימי רפס
וטיט. דמפיקו מימי כל
הhoa טיבא דימה וכל
טונפה לשפוחתיה.
כגונא דא אנון רשיים
דנפקא מארכא
דתקנא ואולי ברוי חمرا
בלא תקינה, דנפקי מאורה
מיישר לאורה עקים. Mai
טעמא, בגין כי השקט לא

עַיִיר וּמְגָדֵל, דָא חַכְמַתָא
עַלְאה. (ד"א דהא) הוּוּ יָדַעַי
דְשָׁמָא קֹדֶשׁ לֹא אֲתַתָקֵף
בָּאָרָעָא, אַלָא בָּעִיר וּמְגָדֵל.
עַיִיר דְכִתִיב, (שםו אל ב ה) (מ"א
ח) עִיר דָוד הִיא צִיּוֹן וְגֹרוֹן.
מְגָדֵל דְכִתִיב (שיר השירים ד)
פָמְגָדֵל דָוד צִיּוֹרָה. וּבָחַכְמַתָא
עַבְדוּ לְמַהְיוֹ שָׁלְטָנוֹ דְסִטְרָא
אַחֲרָא בָּאָרָעָא דְדַחִיאָה (ד"א
לְדַחִיאָה) אֲדוֹן כָל הָאָרֶץ
מְאַתְרִיה. וּלְמַהְיוֹ דִיְרָא
לְסִטְרָא אַחֲרָא בָּאָרָעָא.

וּנְעַשָה לְנוּ שֶׁם. כַמָה דְאַחַידָא
(ד"א דְאַחֲרָא) אֵיתָו שֶׁם
לְעַילָא, נְתַקֵיף לָה בִינָנוֹ
לְמַהְיוֹ שֶׁם בָּאָרָעָא. פָנָ נְפֹזֵץ.
יְדִיעָה הוּוּ יָדַעַן דִתְבָדְרוֹן
מַעַל אֲפֵי אָרָעָא. וּבְגִין כֵךְ הוּוּ
מַתִּיחָדֵין לְמַעַבֵּד עַבִּידָתָא דָא
בָחַכְמָה.

סִטְרָא אַחֲרָא אֵיתָו דְכָר
וּנְיקַבָא תַוקְפָא דְזֹוּהָמָא דְדִינָא
קְשִׁיא. כַמָה דְאַדְם חַב (ביה)
בָהוּ וְאֲתַקְפָא בָגִינָיה עַל
עַלְמָא. אָוֹפֵה הַכִּי אָפָונֵן עַבְדִין
דְאֲתַתָקֵף יִתְיר. דְכִתִיב אֲשֶר
בָנָנו בְנֵי הָאָדָם. בָנָוי דָאָדָם
קְדֻמָה דְאִיתִי וְאַשְׁלִיט

יּוֹכֵל. דָהָא עֲקִימָו דְאַרְחִיְהוּ
גְרִים לְזֹן לְמַהְהָ בְלָא תְקִבָּנָא
וּבְלָא שְׁכִיכָה. וְלֹא עוֹד אַלָא
דְכָל רָגְזָא דִידָהו בְשַׁעַתָא
דְאַמְרִי מַלְהָ מְפֻומִיְהוּ הַהְוָא
מַלְהָ רֶפֶשׂ וְטִיטָה כְלָהוּ מְפַקִי
טְפֻוָפָא וְגַיְעָוָלָא מְפֻומִיְהוּ
לִבְרָעַד דְמִסְתָּאָבִי (דף עעה ע"א)
וּמְסָאָבִי לְזֹן.

תָא חֹזֵי, וַיֹאמְרוּ הַבָּה נְבָנָה
לְבָנוֹ עִיר וּמְגָדֵל וּרְאַשׁוֹ
בְשָׁמִים. לִיתְ הַבָּה אַלָא
הַזְמָנָה בְעַלְמָא. נְבָנָה לְנוּ
עִיר וּמְגָדֵל וּרְאַשׁו בְשָׁמִים.
כְלָהוּ בְעִיטָא בִישָא אַתָו
לְסִרְבָּא בִיה בְקֹודְשָא בְרִיךְ
הַנוּא. בְשְׁטוֹתָתָא אַתָו
(אייה) בְטַפְשָׁו דְלִבָא.

אָמַר רַבִי אָבָא שְׁטוֹתָא
נְסִיבוּ בְלִבְיִיהָן. אָבָל
בָחַכְמָה דְרִשְׁיָעוֹ אַתָו בְגִין
לְנַפְקָא מִרְשָׁו עַלְהָה לְרִשָׁו